

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **V. K.**
zastoupena Mgr. Tomášem Maxou, advokátem sídlem 110 00 Praha 1,
Petrská 1136/12

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 00 Ostrava, 28. října 2771/117
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2024 č. j. MSK 21486/2024, o přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant n. Ostravicí ze dne 11. 1. 2024 č. j. MUFO 1779/2024 o přestupku podle § 125c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

2. Žalobkyně namítala, že s naměřenými hodnotami 0,39 ‰ alkoholu v 16:41 hodin a 0,36 ‰ v 16:49 hodin, nesouhlasila a ihned po provedení dechových zkoušek trvala na lékařském vyšetření, neboť žádný alkohol nekonzumovala. Policisté ji proto převezli do Nemocnice ve Frýdku – Místku, kde podstoupila lékařské vyšetření spojené s odběrem krve. Při následném rozboru vzorku krve bylo prokázáno, že nebyla ovlivněna alkoholem. Správním orgánům vytkla, že nulový výsledek laboratorního rozboru vzorku krve nijak nezohlednily a vyšly z hodnot naměřených při dechových zkouškách. Výsledky lékařského vyšetření bagatelizovaly s tím, že odběr krve byl proveden až po 101 minutách od druhé dechové zkoušky a s ohledem na uplynulý čas musel být nutně negativní. Správní orgány proto považovaly její vinu za prokázanou toliko na základě toho, že výsledek laboratorního vyšetření není s ohledem na časovou prodlevu v rozporu s výsledky dechových zkoušek. Tuto prodlevu však nijak nezpůsobila. K samotné silniční kontrole došlo v Čeladné poblíž domu č. p. 807 v 16:38 hodin, přičemž druhá dechová zkouška proběhla v 16:49 hodin. Ihned po jejím provedení vyslovila nesouhlas s výsledky a trvala na lékařském vyšetření. Podle internetových stránek www.mapy.cz trvá cesta z místa silniční kontroly do nemocnice ve Frýdku – Místku 17 minut. Policisté ji však převezli k lékařskému vyšetření až v 18:30 hodin, tedy za necelé dvě hodiny. Zajistit její odvoz do nemocnice byl úkolem policistů. V rámci silniční kontroly byla zajištěna příslušníky Policie ČR, kteří rozhodovali o tom, jaké úkony a kdy budou provedeny. Nemohla a ani žádným způsobem neurčovala, kdy bude převezena k lékařskému vyšetření. Značná časová prodleva byla dána především nekompetentností policejní hlídky, která neměla zkušenosti s oprávněným požadavkem na provedení lékařského vyšetření, a nevěděla, co přesně má dělat. Z tohoto důvodu museli policisté celou věc konzultovat se svým nadřízeným, a dokonce se na místo musela dostavit další hlídka. Časové prodlení tak bylo způsobeno výlučně Policií České republiky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí alibisticky uvádí, že časovou prodlevu nekladl k její tíži. Přitom lékařské vyšetření požadovala právě kvůli tomu, že vylučovala, že by byla pod vlivem alkoholu. A v důsledku prodlevy žalovaný zcela degradoval negativní výsledek rozboru krve. Takový postup je nepřijatelný, protože časovou prodlevu s lékařským vyšetřením není možné klást k její tíži.
3. Stejný názor zaujal Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ve věci sp. zn. 9 As 120/2011. Žalobkyně v žalobě z tohoto rozsudku citovala. Vyslovila názor, že pokud by Policie ČR plnila své povinnosti a převezla ji bez zbytečného odkladu na lékařské vyšetření, které by bylo negativní na přítomnost alkoholu v krvi, těžko by mohly výsledky dechových zkoušek obstát. Žalobkyně položila otázku, jak tedy může negativní výsledek rozboru krve odebrané téměř dvě hodiny po silniční kontrole vylučovat, že by stejnou hodnotu nemělo laboratorní vyšetření vzorku odebraného např. o jednu a půl hodiny dříve. Žalovaný to považuje za spekulaci. Ale stejné „spekulace“ se dopouští i on sám, když vylučuje variantu, že by výsledek rozboru krve provedený např. po 25 minutách mohl být také negativní. Provéřit tuto variantu přitom znemožnili svým postupem sami policisté. Pokud se v její krvi v 18:30 hodin nenacházel žádný alkohol, jak je možné považovat za vyloučené, že negativní výsledek mohl být i o hodinu dříve? Jestliže trvala na tom, že se v její krvi alkohol nenacházel, a tudíž by měl negativní výsledek i rozbor krve odebrané bezprostředně po silniční kontrole, jde o skutkovou variantu, kterou se správní orgán musí zabývat a odmítnout ji může pouze v případě, že je provedeným dokazováním bez důvodných pochybností vyvrácena. Správní orgány však ohledně této varianty neprováděly žádné dokazování. Přitom pokud by bylo zcela vyloučeno, že výsledky dechové zkoušky se mohou lišit od laboratorního vyšetření

krve, tak proč by bylo uvedeno v § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, že „Odběr krve musí být proveden, požádá-li o to osoba podezřelá z přestupku.“? Je to právě kvůli tomu, že výsledky lékařského vyšetření mohou vyvrátit dechové zkoušky, které mohou být zatíženy chybou. Proto je zcela neopodstatněné nezohledňovat negativní výsledek lékařského vyšetření pouze na základě časové prodlevy způsobené výlučně Policií ČR.

4. Žalobkyně dále uvedla, že rozbor krve je nepřesnějším prostředkem pro zjištění ovlivnění alkoholem. Na jeho základě se množství alkoholu v žilní krvi zjišťuje přímo, a nikoliv zprostředkovaně, jako je tomu u dechových zkoušek. Při dechové zkoušce provedené dechovým analyzátozem je hodnota alkoholu v krvi zjišťována z koncentrace alkoholu ve vydechovaném vzduchu, který by měl za ideálních podmínek přijít do kontaktu s alkoholem pouze v plicích při okysličování krve s obsahem alkoholu. Takto naměřená hodnota je pak konvenčním způsobem přepočítána na koncentraci alkoholu v krvi. Hladina alkoholu je tedy při dechových zkouškách určována nepřímou. Žalobkyně v žalobě v daných souvislostech citovala z odborné literatury a uvedla, že přepočítávacím faktorem se zabýval ve své studii „Stanovení hladiny alkoholu snadno a rychle?“ i jeden z nejvýznamnějších českých soudních znalců z oboru toxikologie Ing. J. Z., který porovnal výsledky toxikologického vyšetření krve s výsledky dechových zkoušek, které proběhly bezprostředně před odběrem biologického vzorku. Při této komparaci bylo zjištěno, že přepočítávací faktor se pohyboval od hodnoty 575 až do 2 813. Průměrná hodnota přepočítávacího faktoru činila 1 804. Dle žalobkyně již na základě těchto skutečností je zřejmé, že výsledky dechové zkoušky provedené dechovým analyzátozem Dräger mohou být ovlivněny samotným přepočtem koncentrace alkoholu ve vydechovaném vzduchu na hladinu alkoholu v krvi. K této skutečnosti přistupují i další faktory, které mohou ovlivnit přesnost měření dechových analyzátorů, ať již jde o teplotu ovzduší, atmosférické vlivy, některé potraviny, léky s obsahem alkoholu nebo použití nemrznoucí směsi v ostrikovacích vozidla. Nepřesnost dechových analyzátorů potvrzují i výsledky rozsáhlé studie uveřejněné v časopise soudní lékařství č. 1/2010, v rámci které byly porovnávány hodnoty naměřené u jedné osoby při dechové zkoušce a výsledky laboratorního lékařského vyšetření odebrané žilní krve. Z celkem 610 případů provedených u 11 soudně-lékařských stanovišť odpovídaly výsledky dechové zkoušky hodnotám zjištěným při laboratorním vyšetření krve pouze ve 20,8 % případu. V některých případech dechový analyzátor naměřil až o 1,34 g/kg alkoholu v těle více, než který odpovídal objektivní hladině alkoholu podle laboratorního vyšetření. Z výše uvedených důvodů je zcela zjevné, že na základě výsledků dechových zkoušek není možné jednoznačně prokázat hladinu alkoholu v krvi řidiče, a to zvláště za situace, kdy kontrolovaná osoba popírá výsledky dechových zkoušek a trvá na tom, že není pod vlivem alkoholu. V takovém případě je nezbytné vycházet z laboratorního vyšetření krve, které je jediným spolehlivým důkazem o hladině alkoholu. Žalovaný však výše uvedené studie odmítl s odůvodněním, že „předmětné články jsou staršího data“. Takové hodnocení odborných studií je ze strany správního orgánu naprosto bizarní, neboť vůbec nemá odborné znalosti potřebné pro jejich posouzení.
5. Žalobkyně poznamenala, že prakticky totožným případem se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ve věci sp. zn. 2 As 218/2017, z něhož žalobkyně citovala. Obdobně rozhodl NSS i ve věci sp. zn. 9 As 393/2017, podle kterého „byly výsledky dechových zkoušek svědčící o tom, že stěžovatel řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, v přímém rozporu s výsledkem odborného lékařského vyšetření, které tak relevantním způsobem zpochybňuje

důkazní hodnotu dechových zkoušek“. Ke stejnému závěru dospěl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ve věci sp. zn. 2 As 154/2017. Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že pokud je výsledek rozboru krve negativní, není možné dovozovat přestupkovou odpovědnost na základě pozitivních dechových zkoušek, byť by byly provedeny řádně.

6. Žalobkyně dále uvedla, že trvá i na svých výhradách vůči znaleckému posudku RNDr. S. Ta totiž uvedla, že „Pokud je měření provedeno v souladu s metodikou Českého metrologického institutu, z níž vychází i metodika Ministerstva dopravy, pak v převážné většině případů je výsledek zjištěný dechovým analyzátozem a plynovou chromatografií prakticky shodný nebo se liší do cca 10 %, jak vyplývá z praktických zkušeností.“. Z tohoto závěru tedy vyplývá, že v některých případech dochází i k tomu, že se výsledek dechových zkoušek liší od výsledku rozboru vzorku krve. Užití slovního spojení „převážná většina“ totiž může znamenat i 51 % případů. Takový závěr je však v rozporu s odbornými studiemi, které byly uvedeny v předchozím bodě tohoto podání. Z nich naopak vyplývá, že rozdíly mezi hladinou alkoholu v dechu a v krvi, mohou být značné. Závěr, který soudní znalkyně dovozuje toliko na základě „praktických zkušeností“, a který je v rozporu s odbornou literaturou, je nejenom značně pochybný, ale i nepřezkoumatelný ve smyslu § 42 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 503/2020 Sb., o výkonu znalecké činnosti, podle kterého platí, že „Znalecký posudek musí úplně a srozumitelně zachytit postup, kterým znalec zpracoval znalecký posudek, včetně použitých metod a odůvodnění jejich použití. Použitou metodou se rozumí též použitý postup.“. Rozdíly mezi výsledky dechových zkoušek a rozborů krve jsou přitom výslovně uvedeny na str. 115 knihy „Alkoholologie v soudním lékařství“, kterou sama znalkyně uvedla jako svůj zdroj. Jak je v této knize uvedeno, „Exaktnost a výpovědnou hodnotu metodiky detekce alkoholu ve vydechovaném vzduchu do jisté míry devalvují i početné studie, které probíhají i u nás a které poukazují na značné rozdíly mezi výsledky tohoto vyšetření a souběžně provedeným vyšetřením stanovení hladiny etanolu v krvi (Hirt, 2010)“. S ohledem na tyto závažné pochybnosti bylo povinností žalovaného přinejmenším vyslechnout soudní znalkyni, anebo nechat vypracovat doplněk znaleckého posudku. Nic z toho však žalovaný neučinil, a nezjistil tak skutkový stav bez důvodných pochybností.
7. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žaloba je v zásadě opakováním odvolacích námitek, s nimiž se již vypořádal. Považoval za nutné zdůraznit, že analyzátozem alkoholu v dechu se zjišťuje hladina alkoholu v krvi. Výsledná hodnota, která se objeví na displeji dechového analyzátoru není hodnota alkoholu v dechu, nýbrž hodnota alkoholu v krvi, tedy jde již o přepočtenou veličinu (přepočet provádí dechový analyzátor). Proto se pak od zobrazeného výsledku kromě samotné odchylky přístroje ve výši 0,04 g/kg odečítá dále tzv. pesimistická hodnota nejistoty přepočtového faktoru ve výši 0,20 g/kg, což je krajní hodnota nepřesnosti tohoto přepočtu hladiny alkoholu změřené z vydechovaného plicního vzduchu na hladinu alkoholu v krvi. Tato odchylka zahrnuje takové faktory jako je výše hladiny alkoholu, vliv metabolismu každého jednotlivého člověka, věk nebo pohlaví (srov. Pracovní postup ČMI Metodika měření alkoholu v dechu, který je přílohou tohoto vyjádření).
8. Pokud žalobkyně dále poukazuje na odborné články a studie, pak pomíjí, že tyto pracují s hrubou hodnotou vykázanou dechovým analyzátozem. V České republice je však uplatňován metodický postup takový, že od hodnoty vykázané dechovým analyzátozem je odečítána celková odchylka ve výši 0,24 g/kg, tento postup je přitom akceptován ustálenou judikaturou.

9. Stejně tak ve znaleckém posudku znalkyně vztahuje své posouzení k hrubému výsledku dechových zkoušek, nikoli k výsledku očištěnému o výše uvedenou odchylku. Ze znaleckého posudku je nicméně pro správní orgán podstatná pouze rychlost odbourávání alkoholu (0,12 až 0,20 g/kg za hodinu a z toho vyplývající závěr, že nulová hodnota rozboru krve je v projednávané věci dána právě eliminací alkoholu v čase – to je právě ta okolnost, k jejímuž posouzení nemají správní orgány podle Nejvyššího správního soudu odborné znalosti a musejí k tomu ustanovit znalce).
10. Žalovaný poznamenal, že k poukazovaným rozsudkům Nejvyššího správního soudu se žalovaný již vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Pokud žalobkyně spekuluje, že proběhl-li by odběr krve dříve, byl by výsledek rozboru jiný, lze k tomu říci jen tolik, že správní orgány vycházejí z důkazů, které existují, nikoli z důkazů, které by za jiných okolností podle žalobkyně existovat mohly. Skutečnost, že odběr krve nebyl proveden dříve, a proto není znám výsledek rozboru krevního vzorku metodou plynové chromatografie v době mezi silniční kontrolou a provedeným odběrem, nic nemění na tom, že v dané věci je zde důkaz v podobě dvou korespondujících měření v rámci dechové zkoušky, který prokazuje ovlivnění žalobkyně alkoholem, neboť dechové zkoušky, provedené v souladu s metodickým postupem, samy o sobě prokazují ovlivnění alkoholem. Vzhledem k rychlosti eliminace alkoholu z krve (0,12 – 0,20 g/kg za hodinu) byla prokázaná hodnota alkoholu v krvi žalobkyně ve výši 0,15 g/kg eliminována (při nejnižší rychlosti eliminace) nejpozději za 1 hodinu a 15 minut – tudíž je zřejmé, že nulový výsledek rozboru krve v době odebrání vzorku v 18:30 hodin správnost dechových zkoušek nepochybně.
11. Navrhovaný důkaz výsledkem znalkyně či doplněním znaleckého posudku je podle žalovaného nadbytečný, neboť zde nejsou žádné další skutečnosti, které by bylo možno/třeba podrobit znaleckému zkoumání. Znalecký posudek byl dle požadavku judikatury opatřen výhradně z důvodu zjištění rychlosti odbourávání alkoholu z krve za dobu mezi provedením dechových zkoušek a odběrem krve.
12. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného uvedla, že „analyzátozem alkoholu v dechu se zjišťuje hladina alkoholu v krvi.“. Tak tomu ovšem není, neboť dechovým analyzátozem se zjišťuje pouze obsah alkoholu ve vydechovaném vzduchu. Ten se pak přepočítává na hladinu alkoholu v krvi (jak ostatně uvádí i žalovaná ve svém podání). Jak již bylo uvedeno v žalobě, tento tzv. přepočet není u každého jedince stejný, a může se výrazně lišit. A to i v závislosti např. na tělesné teplotě. Proto se hladina alkoholu zjištěná při dechové zkoušce nerovná hladině alkoholu v krvi. Ze studií uvedených v příloze tohoto podání je zřejmé, že se rozdíl mezi výsledky dechových zkoušek a výsledky rozboru krve neodpovídá hodnotám pouze do 0,24 %, ale mnohdy je i značně vyšší. Viz např. Mezirepubliková česko – slovenská studie korelace výsledků dechových analyzátozů a výsledků laboratorní analýzy při zjišťování hladiny alkoholu v krvi¹, na které se podílel i další z největších odborníků v této oblasti, prof. H., spolu s řadou dalších odborníků. Argument žalované o tom, že se odečtením hodnoty 0,24 odstraní jakékoliv pochybnosti o dechové zkoušce, je proto zjevně neopodstatněný.
13. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud v souladu s ust. §

51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřila a nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání soudu nesdělila.

14. Ze správních spisů bylo zjištěno, že Městský úřad Frýdlant n. Ostravicí rozhodnutím ze dne 11. 1. 2024 č. j. MUFO 1779/2024 uznal žalobkyni vinnou z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, účinného do dne 31. 12. 2023, kterého se dopustila tím, že dne 8. 2. 2023 v době kolem 16:38 hodin v katastru obce Čeladná poblíž domu č. p. 807 řídila osobní motorové vozidlo značky Mercedes Benz GLS 400 D 4MATIC, RZ X bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byla ještě pod vlivem alkoholu, kdy jí byla zjištěna nejnižší prokazatelná hodnota alkoholu v krvi ve výši 0,15 g/kg. Tímto jednáním porušila § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, účinného do dne 31. 12. 2023. Přestupek byl spáchán z nedbalosti. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 3 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Dále jí byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku částkou 6 000 Kč. Správní orgán rovněž rozhodl o splatnosti pokuty a nákladů řízení.
15. Součástí spisového materiálu je oznámení přestupku Policií ČR č. j. KRPT-36982-12/PŘ-2023-070215, úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiného návykové látky před anebo během jízdy, oznámení přestupku ze dne 8. 2. 2023. Z těchto listin, s nimiž koresponduje i úřední záznam policistů, se podává, že dne 8. 2. 2023 v 16:38 hodin v obci Čeladná poblíž domu č. p. 807 ve směru Kunčice pod Ondřejníkem bylo zastaveno vozidlo značky Mercedes Benz GLS 400 D, RZ X osobě řidičky byla zjištěna žalobkyně. Řidička byla vyzvána k podrobení se orientačnímu vyšetření na přítomnost alkoholu dechu dechovým analyzátozem Dräger Alcotest 7510, výrobní číslo ARRJ-0436, což dobrovolně učinila. Při prvním měření v čase 16:41 hodin s výsledkem 0,39 ‰ alkoholu, při druhém měření v čase 16:49 hodin s výsledkem 0,36 ‰ alkoholu. Součástí spisu jsou i záznamy o uvedených dechových zkouškách, které žalobkyně odmítla podepsat. Žalobkyně s naměřenými hodnotami na místě nesouhlasila a chtěla se podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve. Do oznámení přestupku se nevyjádřila a odmítla jej podepsat. Ve spise je rovněž ověřovací list č. 7051-OL-D1919-22 ze dne 6. 10. 2022 o kalibraci analyzátoru alkoholu v dechu typ Alcotest 7510, Dräger, výrobní číslo ARRJ-0436, jímž bylo u žalobkyně provedeno odborné měření. Doba platnosti ověření skončila dnem 6. 10. 2023. Podle ověřovacího listu měřidlo splňovalo požadavky opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C040-17. Spis obsahuje rovněž kalibrační protokol o kontrole předmětného přístroje dne 3. 10. 2022. Ve spise je rovněž protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem ze dne 8. 1. 2021 sepsaný v Nemocnici ve Frýdku – Místku, kde se žalobkyně podrobila lékařskému vyšetření a v čase 18:30 hodin jí byla odebrána krev. Dle tohoto protokolu bylo chování žalobkyně zdvořilé, výbava představ v útlumu, spojivky bledé, reakce zornic normální. Žalobkyně nejevila poruchy psycho-senzomotorických funkcí. Hladina alkoholu v krvi byla zjišťována metodou plynové chromatografie a byla vyhodnocena jako nulová. Správní orgán I. stupně 7. 8. 2023 ustanovil znalkyni z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie RNDr. M. S., Ph.D. Znalkyně ve znaleckém posudku č. 317/2023 ze dne 21. 8. 2023 v odůvodnění znaleckého posudku konstatovala, že dechové zkoušky byly u žalobkyně provedeny 8. 2. 2023 v 16:41 hodin a v 16:49 hodin s výsledky 0,39 g/kg a 0,36 g/kg alkoholu v krvi. Dle závěrů znalkyně dechové zkoušky se vzájemně významně neliší, lze tedy vyloučit

ovlivnění dechové zkoušky zbytkem alkoholu z ústní dutiny. Následně byl proveden odběr krve předmětného dne v 18:30 hodin, ve které byla objektivní metodou plynové chromatografie stanovena hladina alkoholu 0,00 g/kg. Výsledky hladiny alkoholu v krvi získané z dechových analyzátorů jsou přepočtem koncentrace alkoholu v krvi z koncentrace alkoholu, změřené ve vydechovaném vzduchu a opírají se o určité zákonitosti chování organismu po požití alkoholu. Pokud je měření provedeno v souladu s metodikou Českého metrologického institutu, z níž vychází i metodika Ministerstva dopravy, pak v převážné většině případů je výsledek zjištěný dechovým analyzátozem a plynovou chromatografií prakticky shodný nebo se liší do cca 10 %, jak vyplývá z praktických zkušeností. Žalobkyně učinila závěr, že se hladina alkoholu v krvi žalobkyně v době dechových zkoušek dne 8. 2. 2023 v době kolem 16:41 hodin pohybovala kolem naměřených hodnot dechovým analyzátozem, tedy minimálně kolem hodnoty 0,36 g/kg. Mezi časem provedení dechových zkoušek a odběrem krve je odstup v průměru 1,75 hodin. Za uvedenou dobu klesne hladina alkoholu o 0,21 až 0,35 g/kg (počítáno s rychlostí eliminace alkoholu 0,12 až 0,2 g/kg/hodina). Není tedy rozpor mezi hodnotami alkoholu v krvi zjištěnými dechovým analyzátozem a mezi výsledkem hladiny alkoholu v krvi stanoveným z odběru krve metodou plynové chromatografie.

16. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
17. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo nebo jede na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky.
18. Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.
19. V dané věci správní orgány opřely svůj závěr o přestupku žalobkyně o provedení orientačního vyšetření na zjištění obsahu alkoholu spočívající v dechové zkoušce analyzátozem alkoholu v dechu. K orientační dechové zkoušce byl použit přístroj, u něhož nebylo důvodu se domnívat, že by měřil hladinu alkoholu zkresleně. Dechová zkouška byla provedena kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu. Dechové zkoušky byly provedeny 8. 2. 2024 v 16:41:51 hodin s výsledkem 0,39 ‰ alkoholu v dechu a v čase 16:49:42 hodin s výsledkem 0,36 ‰ alkoholu v dechu. Bylo rovněž prokázáno, že mezi výsledky obou měření nebyl rozdíl větší než 10 %, rovněž byl dodržen časový odstup 5 minut. Významem metodiky měření se zabýval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č. 7 As 170/2012-24, na který krajský soud odkazuje. Ve shodě se správními orgány i krajský soud konstatuje, že policie postupovala v souladu s metodikou měření specifikovanou v uvedeném rozsudku Nejvyššího správního soudu a k měření použila k tomu způsobilý analyzátor alkoholu v dechu. K průkaznosti dechové zkoušky se vyjádřil Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 16. 5. 2012 č. j. 3 As 12/2012-21, v němž uvedl, že „Přítomnost alkoholu v krvi je možné prokázat na základě samotného orientačního vyšetření. V opačném případě by zákon v případě pozitivního výsledku dechové zkoušky nepochybně

požadoval i následné provedení lékařského vyšetření za účelem potvrzení přítomnosti alkoholu v krvi řidiče. Nejvyšší správní soud rovněž zdůraznil, že výraz „orientační“ znamená, že zjištěná hladina alkoholu v krvi je sice zjištěna jen přibližně, nicméně tuto „přibližnost“ lze určit přesně. V úvahu je třeba vzít jednak možnou odchylku měření přístroje a dále fyziologickou hladinu alkoholu v krvi ve výši 0,2 g/kg, která může být způsobena jinými vlivy, než je přímé požití alkoholu. Tyto hodnoty je nutné od výsledku dechové zkoušky odečíst a takto jej tedy korigovat ve prospěch řidiče (viz rozsudek NSS č. j. 2 As 56/2011-79).

20. Na žádost žalobkyně bylo provedeno i odborné lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu v Nemocnici ve Frýdku – Místku. Ze spisu plyne, že k odběru vzorku krve došlo 8. 2. 2023 v 18:30 hodin, následné lékařské vyšetření bylo započato v 19:05 hodin. Ze zprávy z toxikologického vyšetření se podává, že ve vzorku krve žalobkyně byla stanovena hladina ethanolu 0,00 g/kg. Vyšetření provedla Toxikologická laboratoř Ústavu soudního lékařství Fakultní nemocnice Ostrava. Správní orgán I. stupně ustanovil znalkyni z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie RNDr. M. S., Ph.D. Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že hladina alkoholu v krvi žalobkyně se při dopravní kontrole dne 8. 2. 2023 v 16:38 hodin pohybovala kolem naměřených hodnot dechovým analyzátozem, tedy minimálně kolem hodnoty 0,36 g/kg. Mezi časem provedení dechových zkoušek a odběrem krve byl odstup v průběhu 1,75 hodin. Za uvedenou dobu klesne hladina alkoholu o 0,21 až 0,35 g/kg, počítáno s rychlostí eliminace alkoholu 0,12 až 0,2 g/kg/hodina. Není tedy rozpor mezi hodnotami alkoholu v krvi zjištěnými dechovým analyzátozem a mezi výsledkem hladiny alkoholu v krvi stanoveným z odběru krve metodou plynové chromatografie, jak plyne z přezkoumatelného závěru znalkyně RNDr. M. S., Ph.D. Ze znaleckého posudku správní orgány rovněž vycházely. Je všeobecně známý fakt, že se alkohol v krvi odbourává. Žalobkyní namítaný rozpor mezi výsledky dechových zkoušek a krevní zkoušky byl znaleckým posudkem objasněn. Skutečnost, že žalobkyně řídila motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, byla postavena najisto a nebylo povinností správního orgánu provádět další dokazování. Bylo nade vší pochybnost prokázáno, že žalobkyně měla v době jízdy prokazatelně naměřené hodnoty alkoholu v těle. Zjištěná nenulová hladina alkoholu v krvi vypovídá o tom, že žalobkyně zkonsumovala alkohol v takovém množství nebo v takové době před řízením vozidla, že byla následně prokazatelně alkoholem ovlivněna.
21. Krajský soud odkazuje rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 24/2009-65, v němž vyslovil názor, že „Jakákoli naměřená hodnota vyšší než 0, nasvědčuje výskytu určitého množství alkoholu v organismu. Z tohoto pohledu je tedy třeba každý takový výsledek dechové zkoušky považovat za pozitivní, přičemž i minimální hodnota alkoholu v dechu řidiče naměřená při dechové zkoušce vznáší pochybnost o tom, zdali tento řidič před řízením motorového vozidla nepožil alkoholický nápoj a nebyl při řízení vozidla pod jeho vlivem. Tento způsob posuzování vychází ze zásady tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel, která v České republice platí a podle níž je jakékoliv množství alkoholu z požití alkoholických nápojů způsobitelné k tomu, aby jím byl řidič při řízení ovlivněn. V jejím důsledku lze rozlišit pouze dvě kategorie naměřených hodnot alkoholu u osob řídících vozidlo nebo jedoucích na zvířeti ve smyslu zákona o silničním provozu, hodnoty nulové a nenulové“.
22. Krajský soud uzavírá, že provedenými důkazy správní orgány zjistily skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provádění dalších důkazů soud proto považuje za

nadbytečné. Bylo prokázáno, že se žalobkyně předmětného přestupku dopustila. Správní orgány se rovněž dostatečně v odůvodnění vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobkyně a rozhodnutí jsou přezkoumatelná a zákonná. Z celého kontextu odůvodnění rozhodnutí žalovaného je seznatelné, že se žalovaný vypořádal se všemi odvolacími námitkami. Pokud žalobkyně poukazovala na to, že došlo ke značné prodlevě mezi druhou dechovou zkouškou a odběrem krve, pak z obsahu spisu nelze seznat, co vedlo k tomu, že odběr krve nebyl proveden dříve. Tento postup policie soud není oprávněn přezkoumávat. Odpověď na uvedenou otázku však ve vztahu k projednávané věci není s ohledem na výše uvedené závěry soudu a citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu, rozhodná.

23. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
24. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 4. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně